

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

1. Pozwem z dnia 17 września 2021 roku (data stempla pocztowego) powód W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w S., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W.: kwoty 2 643,75 zł (tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki B. o nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 15 sierpnia 2021 r.), kwoty 0,41 zł (tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 2 643,75 zł od dnia 15 września 2021 r. do dnia 16 września 2021 r.) oraz kwoty 300 zł (tytułem kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 15 sierpnia 2021 roku miało miejsce zdarzenie, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki B. o nr rej. (...). Pojazd ten objęty był ważną umową ubezpieczenia autocasco. Szkoda została zgłoszona do ubezpieczyciela, który przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił na rzecz poszkodowanych R. R. i E. R. odszkodowanie w wysokości 9 556,25 zł. Szkoda została zakwalifikowana jako szkoda całkowita. Poszkodowani w drodze umowy cesji wierzytelności zbyli swoją wierzytelność na rzecz powoda. Dochodzona kwota stanowi brakującą część odszkodowania za uszkodzenie pojazdu, skapitalizowane na dzień 16 września 2021 r. odsetki za opóźnienie ze spełnieniem świadczenia przez pozwanego oraz koszty sporządzenia kosztorysu naprawy pojazdu przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda (pozew, k. 1-3).

2. W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 22 października 2021 roku (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że wysokość kosztów naprawy wskazana przez powoda pozostaje w sprzeczności z postanowieniami OWU. Wskazał również, że wysokość należnego odszkodowania została ustalona zgodnie z § 18 ust 4 OWU, a wartość pozostałości – w oparciu o wyniki aukcji, która w jego ocenie jest prawidłowa, gdyż odpowiada realiom rynkowym. Poszkodowany zaś nie godząc się na ofertę sprzedaży pojazdu po cenie wskazanej w aukcji nie sprostał ciężącemu na nim obowiązkowi minimalizacji szkody. Odnośnie zaś kosztów sporządzenia prywatnej opinii pozwany wskazał, iż koszt ten został wygenerowany na wyłączne zlecenie powoda, zaś zakres jego działalności obejmuje również ocenę ryzyka i szacowania poniesionych strat. Wobec czego brak jest bezpośredniego związku pomiędzy zapłatą żądanej kwoty a szkodą. Pozwany kwestionował powództwo także w zakresie skapitalizowanych odsetek. (sprzeciw, k. 42-44).

Ustalenia faktyczne

3. W dniu 15 sierpnia 2021 r. o godz. 15:12 miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki B. model Seria 3 [E90] 05-08 o nr rejestracyjnym (...) należący do R. R. i E. R.. Uszkodzony pojazd był objęty umową ubezpieczenia AC w wariantcie serwisowym – nr polisy (...) w (...) S.A. Szkoda została zgłoszona w dniu 15 sierpnia 2021 roku. W związku z ww. zdarzeniem ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne, które zostało zarejestrowane pod numerem PL (...).

(podsumowanie zgłoszenia szkody – akta szkody na płycie, str. 1 pliku pdf, k. 53; polisa, k. 22-23; ogólne warunki ubezpieczenia (OWU), k. 24-34v)

4. Na zlecenie ubezpieczyciela rzeczoznawca (...) przy zastosowaniu systemu eksperckiego E. ustalił koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 28 287,93 zł brutto, zaś jego wartość przed wystąpieniem szkody na kwotę 16 500 zł brutto. Ponadto ubezpieczyciel określił w drodze przeprowadzonej aukcji nr P. (...) wartość pozostałości pojazdu na kwotę 6 943,75 zł brutto. Szkoda miała charakter całkowity. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za zgłoszoną szkodę całkowitą i wypłacił odszkodowanie w wysokości 9 556,26 zł brutto.

(kosztorys naprawy nr 7630, str. 157- 161 pliku pdf, protokół szkody w pojeździe, str. 162-165 pliku pdf, zdjęcia uszkodzonego pojazdu, str. 166-194 pliku pdf, wyliczenie szkody (...), str. 195-198 pliku pdf, raport z wystawienia aukcji str. 199-202 pliku pdf, raport z zamknięcia aukcji, str. 203-204, pliku pdf, pismo dot. ustalenia wysokości szkody, str. 212-213 pliku pdf, pismo dot. wypłaty odszkodowania, str. 231, 233 pliku pdf – wszystko w aktach szkody na płycie, k. 53)

5. Uszkodzony pojazd został sprzedany w dniu 31 sierpnia 2021 r.

(wydruk historii pojazdu, k. 70-71, 75-76)

6. Poszkodowani R. R. i E. R. w dniu 3 września 2021 r. zbyli wierzytelność przysługującą im przeciwko ubezpieczycielowi z tytułu umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC za poniesioną szkodę z dnia 15 sierpnia 2021 r. w pojeździe marki B. o nr rej. (...), na W. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...).

(umowa cesji, k. 5-6; pełnomocnictwo, k. 7)

7. Przed wystąpieniem z powództwem W. D. zlecił sporządzenie wyliczenia szkody w uszkodzonym pojeździe marki B. spółce (...) Sp. z o.o., która na podstawie kalkulatora E. sporządziła dnia 17 września 2021 r. kosztorys kosztów naprawy i wskazała, że naprawa pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona (wartość naprawy pojazdu przewyższała jego wartość rynkową przed szkodą). Jednocześnie w kosztorysie tym wskazano, że wartość szkody wyliczona jako różnica pomiędzy wartością rynkową pojazdu przed szkodą (16 900 zł), a wartością rynkową pozostałości po wypadku (4 700 zł) wynosiłaby 12 200 zł. Koszt sporządzenia tej wyceny wynosił 300 zł netto (369 zł brutto).

(kosztorys E. nr (...), k. 12-19; wyliczenie szkody, k. 8-11; faktura nr (...), k. 20).

8. Powód prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), a przedmiotem jego działalności jest m. in. pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (kod (...) 64.99.z).

(wydruk z (...), k. 21).

9. Na dzień 15 sierpnia 2021 roku wartość rynkowa brutto pojazdu marki B. o nr rej. (...) w stanie przed szkodą przy użyciu programu E. wynosiła 16 900 zł, zaś wartość uszkodzonego pojazdu – 4 700 zł brutto. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wynosiła więc 12 200 zł brutto.

(opinia biegłego P. L., k. 120-127, opinia uzupełniająca, k. 146-147)

Omówienie dowodów

10. Sąd oparł się na dowodach wymienionych powyżej. Ich wiarygodność nie budziła wątpliwości stron, a okoliczności faktyczne zasadniczo nie były przedmiotem sporu między stronami. Sporne między stronami było ustalenie wysokości należnego powodowi odszkodowania, wynikającego ze zdarzenia mającego miejsce w dniu 15 sierpnia 2021 roku. Z uwagi na konieczność zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd na wniosek stron, powołał biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność określenia wartości rynkowej pojazdu marki B. o nr rej. (...) na dzień 15 sierpnia 2021 r. w stanie przed szkodą oraz po szkodzie na podstawie bazy danych E. (k. 83).

11. Pierwszy z powołanych biegłych w sprawie, T. G. sporządził opinię (k. 91-94), którą w całości zakwestionował pozwany wskazując, iż kosztorys jak i wycena szkody zostały sporządzone w oparciu o system (...)E., a nie E., a więc niezgodnie z treścią postanowienia Sądu. Jako, że biegły nie dysponował dostępem do systemu E., Sąd powołał dowód z opinii biegłego P. L. (k. 112).

12. Biegły P. L. dokonał stosownych wyliczeń wartości pojazdu marki B. o nr rej. (...) w stanie przed szkodą oraz szkodzie. Wskazał przy tym, iż do ustalenia wartości pojazdu zgodnie z treścią polisy właściwy był katalog E., natomiast

do wyliczenia wartości naprawy pojazdu, zapisy łączącej strony OWU wskazują trzy równorzędne systemy, które pomimo innego wyglądu i sposobu naliczania kosztów naprawy, w ten sam sposób określały dane dotyczące cen części, nakładów roboczo-godziny i materiałów lakierniczych. Każdy zakład naprawczy mógł więc dokonać kalkulacji naprawy wedle wybranego przez siebie systemu kalkulacyjnego. Dlatego też wartość pojazdu po szkodzie ustalił w oparciu o dane uzyskane z programu (...) E. Postawił w wątpliwość także branie pod uwagę wyników aukcji internetowej do oceny wartości rynkowej wraku.

13. Z tak sporządzoną opinią nie zgadzał się pozwany, podtrzymując swoje stanowisko co do konieczności ustalenia wartości pojazdu po szkodzie także w oparciu o system E.. Dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej (k. 137), w ramach której biegły ustosunkował się do twierdzeń strony pozwanej i dokonał stosownych wyliczeń także na podstawie bazy E.. Jednocześnie biegły przedstawił podstawowe różnice pomiędzy oboma systemami kalkulacyjnymi (E. i (...) E.) podkreślając, iż dotyczą one wyceny pojazdu nieuszkodzonego (a nie samej wartości wraku pojazdu – co kwestionował pozwany), gdzie występują rozbieżności w wartościach bazowych pojazdu jak i korektach uwzględniających przebieg. Nadto, w jego ocenie, program (...) E. jako produkt polski trafniej odzwierciedla krajowe realia. Istniejące różnice pomiędzy tymi systemami (np. program (...) E. wskazuje wartość pojazdu wyliczoną 3 metodami a nie tylko jedną jak w przypadku E.) nie mają jednak istotnego znaczenia do dokonanych obliczeń (wartość uszkodzonego pojazdu przy użyciu obu tych systemów różni się o wartość ok. 1 500 zł brutto). Nieprzystającą do tych wartości pozostaje zaś ustalona w drodze aukcji wartość wraku na kwotę ponad 2 000 zł większą od tej ustalonej przez biegłego w oparciu o system E..

14. Do tak sporządzonej opinii uzupełniającej strony nie zgłaszały już żadnych zastrzeżeń, a nadto Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w niej wniosków.

15. Sąd pominął na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. dowód z zeznań świadka R. R. oraz umowy sprzedaży pozostałości uznając je jako nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Sam fakt dokonania sprzedaży uszkodzonego pojazdu za konkretną kwotę nie może stanowić dowodu jaka jest faktyczna wartość rynkowa wraku, a świadczy jedynie o tym, że kupujący za taką kwotę ów pojazd nabył. Ponadto OWU AC nie przewidywały, aby w wypadku zbycia pojazdu lub wraku wartość świadczenia z ubezpieczenia była ustalana w sposób odmienny. Wartość wraku, jak słusznie podnosił powód, należało ustalić w oparciu o inne wnioskowane dowody, np. z opinii biegłego.

16. W kwestii prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej Sąd oparł się na wydruku z (...) załączonego do pozwu (k. 21).

Podstawa prawna rozpoznana na posiedzeniu niejawnym

17. Zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c., Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W myśl § 3 tego przepisu rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo. W tej sprawie żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy. Sąd był w stanie ustalić stan faktyczny sprawy na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów oraz dowodu z pisemnej opinii biegłego, a spór dotyczył wyłącznie interpretacji przepisów prawa i oceny prawnej stanu faktycznego, w związku z czym był też uprawniony do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym.

Ocena prawna

18. Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części, tj. w jakiej dotyczyło brakującej części odszkodowania z tytułu szkody powstałej w pojeździe.

Ustalenie odpowiedzialności przez ubezpieczyciela

19. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy autocasco odmiennie, aniżeli w przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, ma charakter umowny, tym samym wysokość szkody określa się w ramach swobody umów. Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej regulowała zatem zawarta między poszkodowanymi a pozwanym umowa AC ubezpieczenia pojazdu mechanicznego, na którą składały się polisa (...) nr (...) dla poszkodowanych R. R. i E. R. – w wariantcie serwisowym oraz ogólne warunki ubezpieczeń (OWU) komunikacyjnych (...).

20. Zgodnie z § 7 ust. 1 OWU zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia, wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem § 12.

21. Ponadto zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, przy czym w myśl art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Odszkodowanie ma zasadniczo na celu naprawienie szkody wyrządzonej ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu w wyniku zajścia wypadku ubezpieczeniowego.

22. W niniejszej sprawie ubezpieczyciel nie kwestionował swojej odpowiedzialności za skutki wypadku mającego miejsce w dniu 15 sierpnia 2021 r. W przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym uznał odpowiedzialność za usunięcie szkody, poniesionej przez właścicieli pojazdu marki B. o nr rej. (...) wskutek czego wypłacił poszkodowanym odszkodowanie w łącznej kwocie 9 556,26 zł. Bezsportny pozostawał również fakt, iż szkoda miała charakter całkowity, bowiem koszty naprawy pojazdu przewyższały w znacznym stopniu wartość rynkową pojazdu przed wystąpieniem szkody. Pozwany kwestionował zaś jedynie zasadność żądania powoda w wysokości przewyższającej wypłaconą kwotę. Powoływał się na to, że wysokość odszkodowania została ustalona zgodnie z przepisami § 18 ust. 4 OWU.

23. Zgodnie z § 18 ust. 4 OWU (k. 30v) w razie powstania szkody całkowitej wysokość odszkodowania ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość rynkową jego pozostałości (...). Zaś wartość rynkowa pozostałości jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

24. Sposób określenia wartości pojazdu wynika zaś z definicji zawartych w § 3 OWU. W myśl § 3 pkt 93 OWU „wartość pojazdu”, to wartość pojazdu ustalana na podstawie aktualnych cen na dzień ustalania tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki, modelu i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, daty pierwszej rejestracji, wyposażenia, przebiegu, ilości właścicieli, wcześniejszych napraw, stanu technicznego i charakteru eksploatacji. W przypadku braku notowań rynkowych danego pojazdu wartość pojazdu ustala się metodą wyceny indywidualnej.

25. Pozwany kwestionował wyliczenia przedstawione przez powoda co do wartości pojazdu przed szkodą, jak i po szkodzie tzw. pozostałości pojazdu, którą strona powodowa ustaliła w systemie E. na kwotę 4 700 zł. Ubezpieczyciel powoływał się przy tym na fakt, że poszkodowani mogli dokonać sprzedaży uszkodzonego pojazdu za kwotę wyliczoną w oparciu o przeprowadzoną aukcję tj. 6 943,75 zł, która to kwota miała oznaczać realną wartość rynkową pojazdu po szkodzie. Samo to, że z tej propozycji nie skorzystali spowodowało, w jego ocenie, że nie sprostali ciężącemu na nich obowiązкови minimalizacji szkody. W związku z powyższym, pozwany uznawał żądanie zapłaty wyższego odszkodowania za bezpodstawne.

Wysokość należnego odszkodowania

26. Powód oparł swoje żądanie na twierdzeniu, że w niniejszej sprawie doszło do nieprawidłowości polegających na błędnym zawyżeniu przez pozwanego wartości rynkowej pojazdu już po wystąpieniu szkody. Wskazywał nadto, że określenie wartości pojazdu w drodze aukcji internetowej, na którą pozwany wystawił pojazd nie odpowiada rzeczywistej rynkowej wartości wraku, o czym miał świadczyć fakt, iż platforma, na której odbyła się aukcja nie jest ogólnodostępna. W ocenie powoda ustalenie wysokości szkody na podstawie wyników aukcji zawiera w sobie element dowolności i wynika z subiektywnej decyzji osoby dokonującej rozliczenia szkody. Nadto podkreślił, iż aukcja internetowa zostaje przeprowadzona na zamkniętym rynku odbiorców, przy ograniczonym zasobie informacji o zakresie uszkodzeń, jako, że to sam pozwany decyduje jakie informacje ujawni uczestnikom tej aukcji. W niniejszej sprawie był to jedynie krótki opis uszkodzeń pojazdu jak i zdjęcia pojazdu. Co istotne najwyższa oferta udokumentowana przez pozwanego ostatecznie nie została przez poszkodowanych przyjęta i nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży uszkodzonego pojazdu. Samo zaś to, że w późniejszym czasie ostatecznie doszło do zbycia wraku pojazdu nie oznacza, iż dotyczyło to tego samego podmiotu, który wygrał aukcję i za taką kwotę jaka wynikała z raportu zakończenia aukcji, a która w ocenie powoda, nie może zostać uznana za rynkową. Dlatego też do ustalenia wartości tzw. pozostałości pojazdu konieczne było wykorzystanie programu eksperckiego.

27. Sąd uznał zgodnie z argumentacją strony powodowej, że ustalenie wartości rynkowej pojazdu na podstawie wyników aukcji nie jest miarodajnym sposobem wyceny wartości pozostałości pojazdu z powodów jak poniżej.

28. Dokonanie wyceny wartości pozostałości pojazdu na aukcjach internetowych wiąże się z pewnymi mankamentami, które nakazują wątpić w jej miarodajność dla ustalenia wartości rynkowej pojazdu. Po pierwsze – oferta składana w toku aukcji nie stanowi oferty w rozumieniu przepisów k.c., gdyż nie jest dla podmiotu uczestniczącego w aukcji wiążąca – akceptacja oferty przez poszkodowanego nie powoduje skutecznego zawarcia umowy, zainteresowana osoba może powołać się na niezgodność opisu ze strony internetowej ze stanem faktycznym. Adresatem ofert składanych w toku aukcji jest nie poszkodowany, a sam ubezpieczyciel. Po drugie, oferenci składają swoje oferty w oparciu o zdjęcia i opis uszkodzeń podane przez ubezpieczyciela i mogą wycofać się z aukcji bezproblemowo w wypadku, gdy stan rzeczywisty odbiega od tego, co zostało im uprzednio przedstawione, co rodzi wątpliwości co rzetelności przedstawionej oferty. Po trzecie – co jest ryzykiem dość typowym dla aukcji – istnieje możliwość składania ofert, które nie są racjonalne, a są składane jedynie w celu „wywindowania ceny wraku”, gdy sam oferent nie jest skłonny dokonać zakupu wraku. Po czwarte, aukcja jest ograniczona jedynie do wąskiego kręgu podmiotów zarejestrowanych na danej platformie aukcyjnej (aukcja samochodu w tej sprawie także została przez ubezpieczyciela sklasyfikowana jako „niejawna”) – por. Anna Wilk, Wycena wysokości szkody całkowitej pojazdu mechanicznego z wykorzystaniem aukcji internetowej, [w:] Wiadomości ubezpieczeniowe (...).

29. W judykaturze podkreśla się również, że cena zaoferowana na aukcji, zwłaszcza w zakresie ograniczonej do podmiotów współpracujących z ubezpieczycielem, nie odpowiada wartości rynkowej pozostałości pojazdu i wskazuje się, że realna wartość rynkowa powinna być ustalona przy pomocy dowodu z opinii biegłego sądowego (tak. np. wyrok SO w Szczecinie, VIII Ga 304/17, Lex nr 2370390). Tym samym powierzenie biegłemu dysponującemu wiedzą specjalistyczną zweryfikowanie, czy wartość wraku przedstawiona podczas aukcji została wyliczona w sposób obiektywnie prawidłowy, jest prawnie uzasadnione, tym bardziej w przypadku, gdy wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego składają strony postępowania. Opinia biegłego powinna więc umożliwić Sądowi ocenę dokonanych przez stron wyliczeń co do wartości rynkowej uszkodzonego pojazdu zarówno przed szkodą, jak i po jej wystąpieniu, a tym samym co do wysokości należnego poszkodowanemu odszkodowania.

30. Przenosząc powyższe ustalenia na przedmiotową sprawę, Sąd uznał, iż z załączonych do akt sprawy przez pozwanego dokumentów nie sposób jest jednoznacznie przyjąć, iż wskazana w nich kwota stanowi w istocie wartość rynkową jaką należy przypisać uszkodzonemu pojazdowi marki B.. W treści raportu z wystawienia i zamknięcia aukcji (str. 199-204 pliku pdf na płycie CD, k. 53) zamieszczono bowiem jedynie informacje o pojeździe będącym przedmiotem aukcji, dacie rozpoczęcia i zakończenia aukcji, a także wysokości zwycięskiej oferty. Z dokumentów tych nie wynika, jakie podmioty brały udział w aukcji (czy były to może podmioty współpracujące z ubezpieczycielem) oraz jakie oferty były składane. Tym samym nie sposób jest prześledzić samej procedury przeprowadzenia aukcji w

niniejszej sprawie (kto, w jakiej wysokości i dlaczego składał ofertę zakupu wraku w danej wysokości), a tym samym trudno przyjąć, iż akurat zwycięska oferta opiewająca na kwotę 6 943,75 zł jest odzwierciedleniem wartości rynkowej pojazdu po szkodzie, tym bardziej, iż nie była to jedyna próba sprzedaży wraku pojazdu na aukcji. Z akt szkodowych wynika, że iż wcześniejsza oferta sprzedaży opiewała na kwotę ponad 10 555 zł (str. 137-138 pliku pdf, k. 53). Późniejsza oferta to już kwota, którą pozwany uznał ostatecznie za kwotę stanowiącą wartość wraku pojazdu, tj. 6 943,75 zł. Na tej podstawie nieprzekonujące pozostają argumenty strony pozwanej, iż to właśnie metoda aukcyjna jest tą właściwą dla określenia wartości pojazdu po szkodzie, tym bardziej, jeżeli w ten sposób ubezpieczyciel dokonuje zniżenia należnego poszkodowanemu odszkodowania.

31. Sąd wskazuje również, iż jeżeli pozwany zdecydował się dokonać oszacowania wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień powstania szkody w oparciu o wycenę sporządzoną w programie eksperckim takim jak E., to nie istnieje powód, aby również wartość wraku nie została obliczona w tożsamy sposób. Wobec istniejących wątpliwości co do metodyki przeprowadzanych aukcji internetowych, należy więc przyjąć, iż kwota wskazana jako wartość rynkowa danego pojazdu po wystąpieniu szkody w istocie nią nie jest. Zasadne jest więc dokonanie tych w ustaleń w oparciu o system ekspercki lub dowód z opinii biegłego już na etapie postępowania sądowego.

32. W związku z powyższym w ocenie Sądu ustalenie wartości rynkowej uszkodzonego pojazdu winno być oparte o założenie, że strony transakcji działają niezależnie od siebie i jedynie w swoim interesie, a nadto dysponują pełną informacją co do przedmiotu sprzedaży (opis przedmiotu sprzedaży powinien więc odzwierciedlać stan rzeczywisty w jakim znajduje się pojazd) i nie działają pod przymusem. Określenie więc wartości wraku na podstawie jednej oferty sprzedaży na aukcji, która ostatecznie nie dochodzi do skutku (poszkodowani bowiem nie zdecydowali się wówczas na sprzedaż uszkodzonego pojazdu) i przyjęcie jej jako obiektywnej ceny, jest praktycznie stawianiem poszkodowanego w sytuacji przymusowej, w której nie ma on żadnej możliwości zweryfikowania zasadności jej wyliczenia, a co jak wskazano już powyżej może mieć dla niego negatywne konsekwencje co do wysokości otrzymanego odszkodowania.

33. W tym miejscu należy podnieść, iż bezsprzecznie ubezpieczony powinien zawsze dążyć do minimalizacji szkody. Powyższe dotyczy również obowiązku współpracy z ubezpieczycielem w zakresie wyceny wysokości szkody całkowitej. Jednakże w ocenie Sądu nie oznacza to, że poszkodowany musi zgadzać się na każdą propozycję ubezpieczyciela, w tym na sprzedaż pojazdu powypadkowego na aukcji internetowej za wylicytowaną cenę, mając co do niej uzasadnione wątpliwości. Jako że aukcja odbywa się niejako bez udziału poszkodowanego, który nie ma żadnego wpływu na jej przebieg, to niesłuszne jest narzucenie właścicielowi pojazdu, aby musiał on wyrazić zgodę na sprzedaż własnej rzeczy za cenę ustaloną w drodze aukcji, której wynik nie jest dla niego wiążący (wobec faktu, że jej nie organizował), a także wobec tego, że jej wynik jest dla niego niepewny (oferent, który zaoferował najwyższą cenę może zdecydować się nie zawrzeć umowy sprzedaży). Oczywiście jest więc, że zmuszenie poszkodowanego do zawarcia umowy, której nie jest stroną jest sprzeczne z zasadami autonomii woli i swobody umów. Poszkodowani w niniejszej sprawie nie ograniczyli swojej swobody w tej kwestii zawarciem umowy ubezpieczenia AC, gdyż z OWU nie wynika w żadnym miejscu obowiązek zaakceptowania wyników aukcji przeprowadzonej przez ubezpieczyciela (nie jest też wskazane, aby była to jedna z metod ustalania wartości rynkowej pojazdu). Powyższą argumentację wyrażono już w orzeczeniach innych Sądów, wskazując, iż w takich przypadkach należy więc wziąć pod uwagę ustalenia dokonane przez biegłego sądowego (por. wyrok SO w Świdnicy, II Ca 383/18; wyrok SO w Suwałkach, I Ca 473/19).

34. Z uwagi na powyższe ustalenia należało uznać, że powód ma prawo domagać się wyższej kwoty odszkodowania niż dotychczas wypłacona poszkodowanym. Ustalona przez Sąd w oparciu o opinię biegłego różnica wartości pojazdu marki B. o nr rej. (...) przed i po wystąpieniu szkody wynosi 12 200 zł brutto. Dotychczas wypłacono kwotę 9 556,25 zł. Różnica pomiędzy kwotą 12 200 zł a kwotą 9 556,25 zł, wynosi więc 2 643,75 zł.

35. Powód domagał się w niniejszej sprawie zasądzenia na jego rzecz kwoty 2 643,75 z tytułu dopłaty do odszkodowania. Jako, że kwota ta odpowiadała tej ustalonej przez Sąd w oparciu o treść opinii biegłego, Sąd zasądził ją od pozwanego na rzecz powoda w całości.

Odszkodowanie w wysokości kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu napraw

36. Na skutek dokonania cesji wierzytelności cesjonariusz wstępuje w sytuację prawną cedenta jako wierzyciela. W sytuacji, w której przedmiotem przelewu jest roszczenie odszkodowawcze z tytułu dobrowolnej umowy ubezpieczenia AC, cesjonariuszowi przysługują więc wierzytelności w takiej wysokości, jakie przysługiwały poszkodowanemu w momencie cesji, ale też i dalsze wierzytelności mieszczące się w ramach umowy tego ubezpieczenia.

37. Na podstawie umowy ubezpieczenia AC ubezpieczonemu nie przysługiwało prawo do zrekompensowania wydatków poniesionych na prywatną wycenę – co nie budziło wątpliwości pomiędzy stronami. Powód jako podstawę prawną tego roszczenia wskazał art. 471 k.c. i fakt błędnego wyliczenia odszkodowania przez pozwanego.

38. Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Naprawa szkody w tym przypadku następuje według zasad ustalonych w art. 361 k.c., tzn. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

39. W uchwale z dnia 29 maja 2019 r., sygn. III CZP 68/18, Sąd Najwyższy wskazał, że nabywcy – w drodze przelewu - wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Potwierdził zarazem, że sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu może mieścić się w adekwatnym związku przyczynowym z uszkodzeniem samochodu oraz nieprawidłowym wyliczeniu kwoty odszkodowania przez ubezpieczyciela. Z tego względu – choć treść uchwały i zasadnicza część uzasadnienia dotyczą przypadku odpowiedzialności ubezpieczyciela na podstawie ubezpieczenia OC – rozważania w niej zawarte potwierdzają również możliwość dochodzenia od ubezpieczyciela zwrotu kosztów takiej ekspertyzy na zasadach ogólnych (właśnie na podstawie art. 471 k.c.), o ile było to niezbędne do efektywnego dochodzenia roszczenia.

40. W ocenie Sądu, powód nie wykazał zasadności poniesienia kosztów oszacowania wysokości szkody po zdarzeniu z dnia 15 sierpnia 2021 r. Sąd zasadniczo podtrzymuje swoje stanowisko wielokrotnie już wyrażane w sprawach z powództwa powoda, a mianowicie że zlecenie przez niego wycen spółce (...) (której jest współnikiem) rodzi pewne podejrzenie, że zlecając wyceny tej spółce powód nie kierował się obiektywną potrzebą i opłacalnością tej oferty (z perspektywy osoby poszkodowanej – obowiązanej do minimalizacji szkody), tylko chęcią zrefundowania przez ubezpieczyciela wydatku powoda na rzecz spółki, której jest współnikiem. Co jednak najistotniejsze, powód w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej sam zajmuje się działalnością związaną z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, wobec czego oszacowanie przez niego kosztów wyceny takiego mienia nie powinno wymagać zasięgnięcia opinii osoby trzeciej, a ewentualne wydatki z tym związane stanowią koszty prowadzonej działalności gospodarczej. Z pewnością zatem koszt zasięgnięcia takiej opinii w przypadku powoda nie jest wydatkiem celowym, który winien mu zwrócić pozwany ubezpieczyciel.

41. W tym więc zakresie tj. co kwoty 300 zł za sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu marki B. o nr rej. (...) powództwo podlegało oddaleniu.

Odsetki

42. Powód również dochodził skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 2 643,75 zł za okres od dnia 15 września 2021 r. do dnia 16 września 2021 r. w wysokości 0,41 zł, jak również dalszych odsetek od kwoty zasądzonego odszkodowania i skapitalizowanych odsetek od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 17 września 2021 r.

43. Zakład ubezpieczeń zobowiązany był do wypłaty odszkodowania zgodnie z treścią art. 817 k.c. w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i wystąpieniu szkody. Z treści akt szkodowych dołączonych do sprawy wynika, że pozwany o szkodzie był zawiadomiony 15 sierpnia 2021 r., a zatem ostatnim dniem tego 30-dniowego okresu był 14 września 2021 r., a od kolejnego dnia poszkodowanym (następnie powodowi) przysługiwały odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c.

44. Odsetki ustawowe za opóźnienie w wymienionym okresie od kwoty 2 643,75 zł wyniosły 0,41 zł. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 644,16 zł, na którą składały się kwota odszkodowania w wysokości 2 643,75 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie liczone od tej kwoty w wysokości 0,41 zł. O dalszych odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 k.c. i 482 k.c., czyli zasądził je od dnia wniesienia pozwu.

Koszty postępowania

45. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty wzajemnie znosi lub stosunkowo rozdziela. W niniejszej sprawie oddaleniu podlegała część roszczenia w związku z czym Sąd dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów.

46. Powód wygrał sprawę w 90% ($2\ 644,16 / 2\ 944,16 * 100\%$). Na poniesione przez powoda koszty złożyły się opłata sądowa (200 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (900 zł - na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłaty za czynności adwokackie). Na koszty pozwanego złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (900 zł - na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłaty za radców prawnych). Powód może domagać się 90 % z 1 117 zł a pozwany- 10% z 917 zł. Po kompensacji powyższych kwot (1 005,30 zł - 91,7#0 zł) do zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda pozostaje 913,60 zł. Oprócz tego należało rozliczyć między stronami koszty wynagrodzenia biegłych. Biegłym z tytułu sporządzenia opinii wypłacono kwotę 871,02 zł (postanowienie, k. 102, 130). Strony w stosunku, w jakim przegrały proces powinny ponieść koszty sporządzenia opinii: powód: 87,10 zł, a pozwany 783,92 zł. Powód poniósł koszty wynagrodzenia w wysokości 600 zł. Wobec tego należy mu się zwrot różnicy pomiędzy uiszczoną kwotą zaliczki a kosztem, jaki powinien był ponieść (600 zł – 87,10 zł), czyli 512,9#0 zł. Łącznie więc zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 426,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. O odsetkach ustawowych za opóźnienie od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu orzeczono zgodnie z treścią art. 98 § 1¹ k.p.c.

47. W związku z tym, że w toku postępowania Skarb Państwa tymczasowo pokrył wynagrodzenie dla biegłego do kwoty 271,02 zł, należało tym wydatkiem obciążyć pozwanego zgodnie z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Z:(...)